

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 „		
Pe un pătrar de an 60 „		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

„Săptămâna cărții”.

Omul care scrie întocmai ca și cel care cetește e de preferit unuia care vorbește. Nu este aceasta o axiomă, căci nenumărate cazuri o pot răsturna. Exemplul Mântuitorului — Care n'a uzat de semnele grafice decât o singură dată în viața Sa, și atunci nu pentru scris, ci pentru a desena — ar fi poate sdrobitor pentru premisa noastră. Dar să nu uităm adevărul restabilit în această privință de evangelistul Ioan care zice „de s'ar fi scris toate cele ce a făcut Iisus, nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris” (Io XXI, 25). Un argument de expediție justifică dar lipsa scrisului, suplinit de darul atrăgător al cuvântului Său dumnezeiesc.

Experiența de toată ziua verifică dimpotrivă că verbul rostit nu are aceea rodire pe care o dă cuvântul scris. Progresul enorm, săvârșit de omenire, multiplicarea cerințelor și a exigențelor acestei omeniri, dau caracter de neînlocuit gândului scris. Motive de ordin psihologic vin apoi și întregesc această justificată prioritate a scrisului asupra vorbei rostite.

Pe lângă dar înăscut (căci exemplul lui Demostene este o fericită și unică excepție), vorbitorul și prin excelență oratorul manifestă de obicei înclinări voliționale. El este mai mult un stimulator, un aprinzător de mulțimi — după caracterizarea lui Cicero — decât un semănător de idei. Nici acesta din urmă, întocmai ca un povestitor oarecare cu vorba înduioșătoare de inimi, nu sunt eschiși din categoria oratorilor, uneori de nume mare. Dar pe sporadicul povestitor îl suplinește, covârșitor mai minunat, cartea lui răspândită în sute și mii de exemplare; iar semăuătorul de idei — să! personificăm într'un profesor de universitate — dintru început se arată neputincios față cu vasta biblio-

grafie, la care îndrumă pe aceia cari îl ascultă, de multeori numai din strictă compezență sau din necesitate.

Să revenim acum la „săptămâna cărții”, propusă de conducătorii Statului nostru și aranjată pentru a doua oară, anul acesta între 12—19 Mai. Nimeni dintre binevoitorii neamului și ai Țării noastre nu poate contesta importanța acestei inițiative și cu deosebire, prin instituirea acesteia, valoarea cărții și a interesului reclamat în jurul ei.

În legătură cu cartea, ca ceva nedespărțit se rostește numele școlii, atelier în care se studiază tainele cărții. Neîndoios că este o indestructibilă legătură între școală și carte, și în consecință între școală și o sărbătoare a cărții, după expresia d-lui ministru Dr C. Angelescu. Și dacă nu este, trebuie să fie; trebuie să o înfiripăm! Cu deosebire la poporul nostru, care nu totdeauna iubește școala, și deci nu are cum să iubească o carte. Fac aici o paranteză, și cu durere o fac. În jurul Bocșei, din des lăudatul nostru Bănat, 40 la sută din copii nu cercetează școala; într'o comună din sudul Bănățului am găsit cu finea anului școlar trecut 60 la sută copii analfabeți... Cât de departe se prezintă atunci scopul urmărit de cei cari s'au gândit și au aranjat o „săptămână a cărții”?

În zecile și poate sute de articole ocazionale — dintre care am văzut vre-o douăzeci, — unul singur am aflat în care s'a pus problema luminării poporului, a masselor dela sate. Spre cinstea autorului, d-l Corneliu Moldovanu, președinte al Societății Scriitorilor Români, problema a fost pusă cu toată importanța pe care o comportă. Căci deși se jertfește enorm cu artele în țara noastră, cartea este cea mai urgisită, și din toate aceste jertfe — bune sau rele —

toate pornite din banul public, masele mari se bucură de mai puțin.

Se nesocotește aportul cărții, căci ea nu prea servește interesele de club; iar în ce privește pe popor, acesta mai mare folos momentan are când nu e silit să-și trimită copilul la școală. Și dacă învățătorul, plătit ca val de el, îl arată absent, vine șeful politic teritorial și — măcar în ajun de alegeri politice — îi iartă sau suspendă plata amenzii...

„Săptămâna cărții“ comportă multe probleme. Poate fi pentru librari o zi de nădejde în frumoasa lor chemare de editori, poate fi bucuria plasării unui stoc mai important de cărți, dar nu este cătuși de puțin rezolvirea pe loc a unei ardente nevoi, de înfrățire a Românului cu cartea.

Pentru asta nu ajung două „săptămâni ale cărții“ și o inaugurare (cu frac și cu decorații).

Cuvântarea

d-lui Dr. Cornel Corneanu, Vicepreședintele Adunării Deputaților, președintele F. O. R.-ului, consilier eparhial, la intrarea Batalionului 2 Grăniceri în Caransebeș, în ziua de 13 Maiu 1934.

Bănățeni,

Aceste plaiuri grănicerești, presărate încă și astăzi cu multe urme daco-romane, din solul cărora a înmugurit acum 19 veacuri istoria neamului românesc, se cutremură de fiorul reînvierii virtuții romane. Căci în această marită zi se împlinesc cu adevărat scripturile lui Dimitrie Cantemir de acum două secole: „Traian marele împărat este sădătorul și resădătorul nostru. Romanii sunt buciumul viei Daciei noastre și noi vlăstarii lor. De atunci până acum, pentr'atâtea clătiri și mutări de vremi, nestârpiți și nedesrădăcinați înverzând și dreapta și adevărata roada de slavă, și cinsto și vitejia românească“.

În această Dacie, buciumul viei noastre îi formează cei 25.000 de ostași ai Legiunei XIII Gemina Martia Victrix, din care odrăsește târziu de tot — după „atâtea clătiri și mutări de vremi“, după atâtea biruințe și înfrângeri ale năvălirilor de neamuri cu străine graiuri și străine învățături, — în 1768 „Batalionul românesc“, cu patru companii, al colonelului Papilla. Acest batalion, cu cei 7185 grăniceri ai săi, dau ființă la 1775 „Regimentului illiric“, din care se formează la 1 Noemvrie 1838 „Regimentul româno-banatic“, purtător — ca și legiunea

gemina, — al numărului 13, cu garnizoana în Caransebeș și cu 11 companii la Dalboșeț, Bozovici, Prigor, Mehadia, Orșova, Cornereva, Cornea, Teregova, Slatina, Caransebeș și Ohababistra. Sub imperiul acestei formațiuni ostășești confiniul militar, organizat în comunioane și apărat de cele 11 cordoane, trăește o roditoare epocă de afirmare bisericească, culturală și economică, încadrându-se la 1873 în județul grăniceresc al Severinului. Caransebeșul, „capitala“ înfloritoare de odinioară a „districtului valahic“,¹⁾ cu acelaș nume; sediul cu 30 mii de locuitori al banilor Severinului; „opidum nostrum“ și „civitas regia“ din veacul al XV-lea al lui Ioan Corvinul; centrul sandșacului sub ocupația turcească,²⁾ își trăește acum timpul de slavă nu numai ca oraș de istorică reședință episcopescă, ci și de comitat independent cu tribunal propriu, investit cu legile austriace dela 1852, cu Școală superioară teologică, cu Institut pedagogic, cu școli civile de băeți și fete și cu „Comunitatea de avere“, organizată de generalul Traian Doda la 1879 în baza legii dela 8 Iunie 1871 din jumătatea pădurilor, până aci proprietatea exclusivă a statului. Manifestul împărătesc dela 9 Iunie 1872, după 34 de ani, înlocuește „Regimentul româno banatic“ No 13, încărcat cu glorie în luptele dela Custozza la 1848, în răscoalele italienești dela 1849, apoi la Venezzia, Magenta, Montebello și Solferino, 1859, în cele dela Sadova, Lipa, Königgrätz, Custozza și Monte Belvedere, 1866, — după ce la 1854 face parte și din trupele de ocupație ale principatelor române de sub comanda-mentul vestitului general Coronini, — cu „Regimentul de Infanterie“ No. 43.

Drapelul batalionului I. al regimentului romano-banatic a fost sfințit la 23 Aprilie 1864 pe „Campo Marte“ din Venezzia, având ca nașă pe fiica împăratului, arhiducesa Gizela. El avea frumoasa inscripție „Mie spre fală, vouă spre onoare“. Cel al batalionului II. în scurt timp după acelaș an, având mult grăitoarea deviză: „A lui Romul vitejie, între voi Români să fie“. Steagurile celorlalte două batalioane III. și IV. au fost sfințite la 9 Maiu 1866 de episcopul Ioan Popasu.

Regimentul 43, apreciat în ordinele de zi ale arhiducilor, și format exclusiv din bănățeni, păstrează tradiționala glorie grănicerescă până în clipa apunerii sale prin răsăritul dinspre Cerna a Diviziei I.-a a generalului martir Ion

1) Erau 8 districte românești: Caransebeș, Lugoj, Comiat, Mehadia, Iladia, Căraș, Almăj și Bărzava.

2) Luptele cu turcii au început la 1419 și au finit până la cea din urmă răzmeriță din 1788.

Dragalina, falnicul ofițer grănicer până la 1887 în biroulul Regiment 43 din munții Bosniei și Herțegovinei.

Drapelul celui dintâi batalion al acestui Regiment, ce pleacă în învolburarea neamurilor dela 1914, este binecuvântat aici, în fața așezămintelor grănicerești, de Arhiepiscopul Filaret Mustă și atunci, în acea însoțită zi de miez de vară, copiii noștri: Pavel Goanță, Petru Fotoc, Ștefan Bornuz, Isac Radulescu, Nicolae Ijac, Damaschin Stroca, Vizantie Murgu... și sutele celor fără de nume își sfârâneau în umbra sfintei Cruci, ce tremura de emoție și de durere românească în mâinile sfințite ale vlădicului bănățean, lacrimile în țărâna, care atunci încă nu era a noastră. Ei plecau la luptă, ca și părinții și moșii lor, la luptă... nu pentru ei și neamul lor, ferecat în obidă milenară, ci tot pentru împăratul bătrân de vremuri și de permanentă nedreptate românească al pajurei cu două capete...

Dar crugul obidei asfințește. Grănicerii împăratului devin vitejii lui Vodă Ferdinand, cel leal și mare, și se asvâră cu elan și eroism, înăbușit de veacuri, la... Tisa.

Se prăbușesc nedreptele hotare și provinciile subjugate își prăznuiesc izbăvirea. Căci „mântuire a trimis Domnul poporului său“ în acest leat al fericitei noastre ființări.

Și apoi... se scurg ani de istovitoare opintiri pentru refacerea și consolidarea patrimoniului grăniceresc. Muncă de Sisif... Și deodată, după 15 ani, se ivește în Almăjul lui Iacob Gârlișteanu, ban al Severinului — 1494—1508 —, numit în această demnitate de Matei Corvinul, *Craii tuturor românilor* și cu un superb gest regal reînvie tradiția grănicerească. Vechiul Batalion româno-banatic ia din nou ființă, constituind binecuvântatul început al realizărilor pe cari Banatul, după dreptate, le așteaptă. El este încadrat în Divizia de Gardă regală și investit de Majestatea Sa Regele Carol II. în ziua celui mai înălțător praznic împărațesc, în cea de 10 Mai, cu drapelul unității noastre naționale binecuvântat astăzi când își face intrarea în capitala Graniței, ca și odinioară, tot de vlădica Banatului.

Crucea credinței românești, înfrățită cu spada vitejiei grănicerești, a fost pavăza de totdeauna a acestor țărâni strămoșești. Și, noi bănățenii avem credința neclintită, că reînvierea de acum a unității noastre ostășești, comandată de însuși Regele României³⁾, înseamnă revăr-

sarea unei noi epoci de îmbelșugate roduri creștinești, naționale, culturale, sociale și economice, peste dealurile, văile și satele ordonate, și odinioară atât de disciplinate ale Graniței, învrăstată cu viața și faptele pilduitoare ale atâtor viteji generali și ale atâtor luminați și neînfrânți luptători pentru legea, limba și moșia strămoșească.

Acestui Batalion regesc îi revine istorica datorie să renască vechile virtuți grănicerești spre slava lui Dumnezeu, spre mărirea Țării întregite și spre desăvârșirea *ideii bănățene*, al cărei Altar se înalță de acum tot mai falnic, sub augusta oblăduire a Majestății Sale, aici, în Caransebeșul nostru, pe care noi îl întrezărim strălucind iarăși în istoricele-i podoabe de odinioară.

Iar noi, înainte stătătorii vremelnici ai acestor legendare ținuturi grănicerești, străfulgerate de mintea și inima generalilor Traian Doda, Nicolae și Ladislau Cena, Teodor Seracin, Mihail Trapșa, Alexandru Guran, Ioan Ion, Nicolae Lugojan, Mihail Șandru și a strălucitei pleiade de vajnici intelectuali, creatori de neperitoare pagini în Istoria Banatului, drept cunoștință pentru împărațescul dar, cu care am fost invredniciți, ne închinăm în fața noului nostru Drapel, și național și ostășesc, și îl salutăm cu grănicerească parolă de demult: „A lui Romul vitejie, între noi, români să fie“.

Frațior,

Sfintele Scripturi, ce vi s'au cetit de preoții noștri, aici în preajma acestei sfinte Cruci, martoră a atâtor fapte cu adevărat grănicerești, ne spun prin graiul prorocului și împăratului David: „Dumnezeule, judecata ta dă-o Regelui, ... ca să judece pe poporul tău întru dreptate și pe săracii săi întru judecată (Ps. 72 v. 1—2) ... și să domnească dela mare până la mare și dela râuri până la marginile pământului; în zilele lui să răsără pacea și dreptatea...“ (Ps. 72 v. 7—8)

Această dreptate ne-a răsărit acum și nouă, bănățenilor, revărsată cu vovodală prisosință de Majestatea Sa Regele Carol II. — Dumnezeu, ocrotitorul de totdeauna al Nației hărăzească-I ani mulți de slăvită și roditoare domnie, ca „munții și dealurile“ Banatului să ia pace și dreptate...

Proprietarul și Comandantul onorific al Batalionului 2 Grăniceri, Majestatea Sa Regele, întru mulți ani să trăiască!

3) Vezi Decretul Regal No. 1389 din 9 Mai 1934, prin care Majestatea Sa preia proprietatea și comanda onorifică a Batalionului 2 Grăniceresc din Caransebeș.

Sfințiți viața...!

E doar atât de natural să fie așa, căci atât timp cât nu există respect față de Dumnezeu și legea Lui, nu poate exista respect nici pentru lucrurile socotite numai de forme, alcătuirii omenești și convențiuni sociale. Pentru cel ce consideră sfințenia și dreptatea absolută ca inexistentă, mai poate fi ceva drept și sfânt în societate? Viziunea idolului de fier, opera rațiunii omenești descătușată de sub tutela bisericii, întoarce acum cu desgust privirea omenirii de azi dela perspectiva auto-afirmării umaniste, îndreptându-o spre adâncimea vieții spirituale. Mitul atotputerniciei rațiunii, s'a dovedit a fi un hazard în procesul de dezvoltare spirituală a omenirii. Optimismul rațiunii noastre de a putea rezolva dela sine problemele existenței, ne-a făcut să pierdem o dimensiune esențială a sufletului nostru: profunzimea, prefăcându-ne în niște latifundiarai ai lumii acesteia, în stare să ne sufocăm aproape, de prea mult belșug. Străduința zădarnică a rațiunii în a mulțumi pe om cu toată gama contingențelor ei și nepuțința civilizației de a fericii pe om, marchează tocmai revenirea omului la conștiința de sine, de făptură a lui Dumnezeu, fericită numai atunci, când prin conștiința dependenței de Dumnezeu, se interpretează tot rostul ei pe pământ. Din sgomotul cuvintelor de tot felul care străbate viața, se desprinde un suspin de jălanie pentru sufletul neprihănit și un dor de înălțare spre zări mai curate, care dacă va găsi expresie, materialismul ce pare că și-a ajuns apogeul, nu va mai putea să distrugă sufletul nostru românesc.

E necesară însă o prealabilă pregătire a conștiințelor noastre pentru a face posibilă schimbarea mentalităților actuale. Apoi să se înceapă opera de difuzare și asimilare a perceptelor creștine până la încarnarea doctrinei lui Hristos în viața noastră de toate zilele. Căci epocile de idealism și puritatea moravurilor, au coincis în totdeauna în istoria popoarelor cu liniile evolutive ascendente ale vieții creștinești. Crizele se rezolvă numai prin intermediul operei educative, care să facă să pulzeze în sufletul nostru proaspete elanuri de avântare spre culmi ideale. Noi să nu ne mai sprijinim pe toiagul fiului risipitor, cu care ne asemănăm atunci când slujim patimilor noastre și să nu ne mai hrănim sufletele cu roșcovele veacului acestuia materialist și decăzut. Să ne gândim că putem avea o soartă mai bună, de a porni spre vecinicie, după perceptele, date nouă de Mântuitorul care s'a sacrificat pe sine pentru fericirea noastră.

Cutele frunților, ce au pus stăpânire pe înfățișarea tinerilor, îndeosebi când au văzut cum li-se scutură din florile idealului rând pe rând câte o petală a nădejzii și a încrederii, să dispară, și cei cari au căzut în amortire sufletească să-și arunce ancora năzuințelor lor în vecinicia bucuriei cerești. Prindeți cu toți cu antena sufletului vostru acest neconținut puls al dumnezeirii, această vecinică adiere de bunătate și frumusețe, ce izvorește din stânca tare a credinței, pe care ați crezut-o zadarnică. Cu cât vom fi mai aproape de Domnul, cu atât Duhul sfânt ne va curăți mai mult toate impuritățile, ca un vânt aducător de efuvii pure și va destrăma vâlul negru al egoismului feroce ce ne-a cuprins și ne întunecă sufletele noastre.

Semănați voi slujitorii ai altarelor iubire, lăsați soarele idealismului să lumineze pretutindeni, lăsați ploaia binecuvântată să răcorească inimile însetate, ce ard pentru iubirea cea adevărată, lăsați să încolțească și rodească sămânța cea bună pe care blândul Mântuitor a semănat-o pe pământ, și atunci când veți reuși ca soarele idealismului să lumineze până în adâncul inimilor noastre ale tuturor, când asanarea morală se va face și se ve desăvârși, toate se vor împrieteni și va suna trâmbița păcii și a binelui pe pământ. „Lucrați cât este ziua, căci va veni noaptea când nu veți mai putea face nimic!“

Petru Toma lic. in teol.

Cercul „Sfântul Gheorghe“ al elevilor dela liceul „Traian Doda“.

Cât sunt de frumoase bunele porniri și fapte ale copiilor! Semnificația lor, încadrată în cel mai pur idealism, dă o notă de superioară înțelegere și voire a vieții. Invățăturile și sfaturile bune sunt ca roua dimineții pe neastâmpăratele lor inimi. Ei culeg ca harnicile albine totul, și rețin pe preferință frumusețea morală, desprins din fiecare faptă a noastră. Pervertirea lor sporadică este a se căuta în noi cei mari, în noi cari coborîm nivelul superior al vieții, la măruntele noastre calcule de toată ziua!

Joi, la sărbătoarea înălțării Domnului, ca într-o simbolică zi, tinerimea ortodoxă dela liceului „Traian Doda“ din Caransebeș a înălțat drapelul unei înjghebări creștine ortodoxe, înființând „Societatea Sfântul Gheorghe“.

Preoțimea și credincioșii noștri cunosc, măcar din auzite, această înjghebare. Ea este menită să îngrijască de dezvoltarea vieții religioase-culturale, sociale și cetățenești a mem-

brilor săi (Art. 2 din statute). În unele din eparhiile provinciei noastre mitropolitane s'a introdus mai de mult, dând îmbucurătoare roade. La noi este pe cale de introducere acum, și suntem fericiți că semnalul s'a dat aici în Caransebeș.

Programul ședinței de inaugurare a fost cât se poate mai nimerit, degajând grija pe care profesorul de religie, p.ă. Dimitrie Soceneanțu, a depus-o cu o lăudabilă stăruință.

Această solitudine deosebită, precum și părinteasca grijă pentru școlari, au determinat pe Prea Sfințitul episcop Vasile să onoreze această manifestare inaugurală a elevilor noștri dela liceu.

După rugăciunea de deschidere, „Împărate ceresc“, p.ă. Soceneanțu într'o interesantă expunere, a arătat gândul curat creștinesc ce a mânat pe școlarii de sub conducerea sufletească a Sfinției Sale să se constituie în această societate. Cu desinteresată dragoste pune pe membrii cercului Sfântul Gheorghe în slujba Bisericii, mai intensiv, cu cuvântul și mai ales cu fapta. Pentru izbândirea în propusul lor, cere înalta binecuvântare arhierescă, pe care P. S. Sa o împărtășește cercului „Tinerimii Sfântul Gheorghe“.

Declamările și celelalte puncte de program au constituit pentru micii membrii, ca și pentru publicul prezent, momente de înălțare și desfătare sufletească.

Totașa cuvântul directorului liceului, prof. Matei Armaș, a însemnat deoparte mulțumiri aduse publicului și cu precădere Prea Sfințitului episcop, ostenitor la modesta șezătoare religioasă a școlii, precum și solemne făgăduinți de veghiere, că liceul „Traian Doda“ va crește și pe viitor nu numai Români de elită, dară înainte de toate buni creștini ortodexi, într'un cuvânt caractere bune.

Răspândind cuvintelor directorului școlii, Prea Sfințitul laudă înjghebarea elevilor, căroro le spune cuvinte de îmbărbătare și pline de părintească dragoste. „Voi, ca niște flori de seră — le-a zis P. S. Episcop — arătați azi numai florile sufletului vostru, dar ca mâne veți da și roadă. Puneți la inimă aceea ce sunteți hotărâți să faceți ca membri ai cercului Sfântul Gheorghe, căci ați auzit prea bine din cuvintele colegului vostru mai mare, cât nemărginit bine a făcut neamului nostru Biserica ortodoxă a străbunilor noștri. Ascultați sfaturile și bunele îndemnuri ale profesorilor voștri și practicați virtuțile creștine“. În continuare, P. S. Sa, îndreptându-se spre publicul asistent, pune la inimă tuturor, ca

frați și părinți ai școlarilor, să le fie într'ajutor cu exemplul vieții și cu faptele lor, ca ei să poată în adevăr să realizeze frumoasele scopuri propuse de cercul acesta religios și în general toate sfaturile bune date lor în școală.

Șezătoarea de Joi a fost însă o bună și înviorătoare școală de trezire și stimulare a simțului religios, prea mult urgisit între zidurile școlii noastre secundare.

Nebunia „pentecostalistă“.

De un timp încoace secta baptistă este în plin declin. Nemulțumiri, certuri, cari în unele părți au degenerat chiar și în bătăi, lăcomia prea mare de câștig bănesc a conducătorilor, toate au contribuit la desbinarea acestei secte.

Nici nu se putea altcum. Preinșii apostoli au mai încetat cu dragostea, văzând că cei nemulțumiți se 'nmulțesc. Văzându-le mârșăvia faptelor, îi părăsesc, unii revenind la matcă, alții apucând mai departe drumul pribegiei, bătând la ușile altor secte, unde — fără a-și da seama — din nou sunt prinși în curse. Dintre aceștia din urmă unii au fost prinși în mrejele sectei „pentecostaliste“.

Această sectă se mai numește „mișcarea cincizecimii“. Poporul îi numește „pentecostari“ și „picostari“. Apare în anul 1901 în America, în orașul Los Angeles (California). Aderenții acestei rătăcirii susțin că ar fi botezați cu duh sfânt, că au darul proorociei, de a face minuni și de a vorbi în limbi. Ba, ce-i mai mult, susțin că în timpul rugăciunii plutesc în aer la o oarecare înălțime dela suprafața pământului, fiind purtați de duhul sfânt.

Astfel de absurdități un om cu minte sănătoasă, nu cred să admită.

Un parohian al meu îmi povestea că a fost dus — fără să știe — la o adunare pentecostalistă de acela, care ridicase cel dintâi steagul baptismului în comuna ce o păstoresc, dar acum e dat afară și cercetează adunările pentecostaliste și că a văzut adevărate nebunii.

Îmi spunea: „Ne puseră în genunchi, se începuse ora rugăciunii; la început se rugau încet, fiecare altcum, din ce în ce tot mai tare, încât începură a striga cât puteau, dădeau cu mâinile în toate părțile, dădeau cu genunchii de pământ, alergau sbierând prin cameră, încât mă apucase frica. Dela un timp mă ridicai de jos și m'am așezat pe un scaun, privind mai departe la ei, crezând că au înebunit, mă apucase și râsul. Dela un timp mai încetaseră, fiecare lăsându-se pe rând dela rugăciune, unii rugân-

du-se până noaptea târziu, zicând că sunt încă cuprinși de duh sfânt. Noaptea aceea n'am mai avut parte de somn..."

Ciudat lucru! Rugându-te să arăți simptomele nebuniei. Și nu este de mirat, căci aceste triste experiențe într'adevăr duc la nebunie și cei cu nervii slabi într'o bună zi se vor trezi la casa de nebuni.

Mântuitorul Hristos, în predica Sa de pe munte a arătat cum trebuie să ne rugăm: „dară tu când te rogi intră în camera ta și închizând ușa ta te roagă Tatălui tău cel ce vede într'ascuns îți va răsplăti ție. Iară când vă rugați nu borborisiți ca păgânii, căci socotesc că pentru multa lor vorbire vor fi auziți. Căci știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere dela Dânsul“ (Mat. c. 6 v. 6-8).

Cât de lămurit ne arată Mântuitorul Iisus Hristos cum trebuie să fie rugăciunea fiecărui creștin adevărat. Rugăciunea trebuie să fie înălțarea și graiul sufletului nostru către Dumnezeu, către Care trebuie să nutrim sentimente de dragoste și devotament.

Dar, acești desmoșteniți ai sorții nu cunosc însemnătatea și puterea rugăciunii, căci de ar cunoaște-o, orele lor de rugăciune ar fi momente de adevărate convorbiri cu Dumnezeu și nu scene tragi-comice pentru privitori, în sufletul cărora se incubă spaimă, compătimire sau chiar și distracție, căci văzându-i transfigurați, în acele momente fără să vrei râzi asemănându-i clownilor de circ.

Ce răsplată vor avea pe urma rugăciunii lor, care numai rugăciune nu e, neisvorând din adâncul inimii.

Ca rugăciunea să fie ascultată și răsplătită de Dumnezeu Tatăl cu darurile Sale, cel ce se roagă trebuie să-și reverse dorințele sufletului său în rugăciuni fierbinți și nu spre laudă din partea oamenilor, sau să se maimuțărească și să facă năzbâtii.

Pentru ca oamenii să știe cum trebuie să se roage, Mântuitorul da ca model de rugăciune „rugăciunea domnească“ zicând: „așa să vă rugați: Tatăl nostru carele ești în ceruri..." (Mateiu c. 6, 9—14). Această rugăciune fiind cea mai cuprinzătoare, în același timp este și cea mai potrivită pentru toate împrejurările vieții, fiind rugăciunea de toate zilele a creștinului. Dar azi par'că într'adevăr se împlinesc cuvintele sfântului apostol Pavel din ep. I-a c. Timotei c. 4, v. 1: „dar duhul spune lămurit, că în vremile din urmă, unii se vor lăpăda de credință, ca să se alipească de dughuri înșelă-

toare și de învățăturile dracilor“, precum și cele din ep. II-a c. Timotei c. 4, v. 3: „căci va veni o vreme, când oamenii nu vor putea să suture învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da o mulțime de învățături după poftele lor“.

Pr. D. Blidariu.

ȘTIRI

„Ziua Eroilor“, printr'o fericită hotărâre, serbată an de an la sărbătoarea „Înălțării Domnului“, a decurs anul acesta cu multă și pioasă reculegere în orașul nostru. După sfânta liturgie dela biserica noastră catedrală, pontificată de P. S. episcop Vasile, în sobor cu preoții protopresb.: A. Ghidiu, R. Ancușa, C. Buracu, presbiterii T. Șandru, P. Bancea, R. Pop, P. Bogoeviciu, diaconii prof. I. Suru și T. Roșca, s'a făcut procesiune cu litie la cimitirul eroilor. Aci, în capela zidită prin laudabila străduință a societății pentru înfrumusețarea cimitirului s'a făcut sfințirea apei. D-na C. Hernea președinta numitei societăți a adresat câteva cuvinte de mulțumire P. S. episcop. După săvârșirea parastasului pentru „eroii căzuți pe câmpul de luptă pentru întregirea neamului, apărarea Patriei și slava sfintei noastre Biserici“, Prea Sfințitul rostește o mișcătoare vorbire. Într'ansa P. S. Sa arată ce trebuie să fie cultul eroilor, și cum împlinim noi măcar în parte datoriile noastre față de jertfa cea mare a eroilor neamului. Din partea armatei a vorbit d-l Col. Petrescu, iar prof. Gh. Neamțu, directorul școlii normale, în numele școalelor din oraș. În aceeași ordine procesiunea s'a înapoiat la biserică la ora 1. Seara s'a făcut retragere cu torțe.

Mutarea osemintelor Voevodului Constantin Brâncoveanu. Luni în 21 Mai a. c. se face, în cadre de mare festivitate, reînhumarea osemintelor marelui Voevod Constantin Brâncoveanu. Anii trecuți s'au împlinit 250 de ani dela moartea atât de tragică a acestui Voevod cu adevărat creștin, și pioasele solemnități au darul să rememoreze spiritul unor vremuri și al unor oameni de jertfă curată, pecetluind în cinste pomenirea lor.

Comemorarea lui Alexandru Mocsonyi. Astra din Caransebeș a comemorat Duminecă împlinirea a 25 de ani dela moartea marelui luptător și om de carte al Bănățului, care a fost Dr. Alexandru Mocsonyi. S'a oficiat cu acest prilej un parastas, la care a pontificat însuși P. S. episcop diecezan. P. S. Sa a vorbit despre câteva din meritele marelui Mocsonyi, ca fiu ales al Bisericii noastre dreptmăritoare. În sala teatrului „Luna“ s'a desfășurat apoi un program de coruri și orchestră, iar d-l Dr. Cornel Corneanu, președintele Astrei, a ținut o instructivă și frumoasă conferință despre Alexandru Mocsonyi.

Batalionul 2 grăniceresc dela divizia de gardă regală și-a făcut intrarea solemnă în orașul de staționare, Caransebeș, Dumineca trecută, în 13 Mai a. c. După cum am fost anunțat, orașul întreg a primit sărbătorește această armată de elită, compusă în

întregime din fiii graniței. Dela gară, unde au fost primiți cu forme solemne, de-alungul orașului au trecut mândri, în marș maiestuos, admirați și ovaționați de populație. La intrarea în strada Ion Popasu un impunător arc de triumf îi bineventează. Iată-i numai decât în fața reședinței episcopice unde se dau scurte ordine de oprire; descoperire, apoi rugăciune. Dela fereastra reședinței Prea Sfințitul episcop le adresează cuvinte calde. Spune că un cuvânt regal se împlinește astăzi, o promisiune dată sub impresia celor văzute de Majestatea Sa Regele acum un an. Celor cari poartă această uniformă istorică le revine o frumoasă datorie, de aceea de a reînvia tradiția ostașească și disciplina, cu nume bun în graniță. Imploră darul lui Dumnezeu asupra lor prin împărtășirea binecuvântării arhieresti. În Piața mare s'a oficiat un mic serviciu religios, printr'un sobor de preoți. S'au rostit apoi mai multe cuvântări.

Noul președinte al Comunității de avere. Marți în 15 Mai a. c. s'a ținut adunarea generală anuală a reprezentanților Comunității de avere din Caransebeș. Procedându-se la alegerea noului comitet, s'a ales ca președinte d-l Dimitrie Sgăverdia, secretar eparhial, președinte al comisiei interimare. Felicitările noastre!

Păr. Coriolan Buracu fost preot al nostru în Mehadia, mai pe urmă director al Palatului Cultural din Turnu-Severin, a fost numit preot militar cu rang de maior și repartizat la batalionul 2 grăniceresc din Caransebeș, la reînflințarea căruia are bună parte de merit. Felicitările noastre!

Pentru monumentul funerar „Dr. Iosif Iuliu Olariu“ au mai intrat următoarele sume:

Pr. Moise Barbulescu Chevereușul-mare . . .	50	Lei
Ing. Em. Câmpeanu . . .	50	„
Matei Dusleanu notar . . .	50	„
Iuliana Popovici inv. . .	30	„
Mai mulți credincioși din . . .	94	„

Total: 274 Lei

Suma anterioară: 68.090 Lei

Total până de prezent: 68.364 Lei

Note Oficiale.

Nr. 2702 Sc. 1934.

De curând a apărut în Cluj o carte de predică a d-lui Dr. Andrei Buzdug, profesor la Academia teologică, intitulată „Merinde pentru sufletele credincioase“.

Cartea cuprinde, pe o estindere de 245 pagini, predică pentru toate Duminecile anului bisericesc.

Cunoscându-se importanța predicii în răspândirea cuvântului lui Dumnezeu, care predică rostindu-se cu entuziasm și în duhul lui Hristos și al Bisericii Sale sfinte, atrage sufletele indifferente și le stimulează în vederea scopului celui mare, întărirea credincioșilor în credința

adevărată — recomandăm această carte, fiind ea o bună călăuză pentru preotul predicator.

Costul e de Lei 100 exemplarul și se poate comanda la librăria noastră diecezană, solvându-se și speșele pentru transport.

Caransebeș, în 11 Maiu 1934.

Consiliul eparhial.

* * *

Nr. 2835 Sc. 1934.

Se revine asupra dispoziției Nr. 2709 Sc. din 11 Maiu a. c. publicată în N-rul trecut al foii noastre în senzul că solemnitățile de comemorare a primului deceniu dela moartea regretatului I. G. Bibicescu din Turnu-Severin nu se vor ține la 21 Maiu a. c., ci la 3 Iunie a. c.

Caransebeș în 19 Maiu 1934.

Consiliul eparhial.

Asociațiunea Astra Despărțământul Caransebeș.

Nr. 17/1934.

Convocare.

Domnii membri ai despărțământului Caransebeș al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român „Astra“ sunt convocați în baza dispozițiilor Comitetului central în **adunare generală anuală** pentru ziua de **Martți 22 Maiu 1934 orele 17** în sala de ședințe a liceului Traian Doda“ din Caransebeș, cu ordinea de zi stabilită în Art. 14 al Regulamentului.

Caransebeș la 8 Maiu 1934.

Dr. Cornel Corneanu
președinte

prof. Matei Armaș
secretar

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“
din Băile-Erculane.

„MEHADIA“ CASSĂ DE PĂSTRARE SOCIETATE PE ACȚII ÎN MEHADIA.**Convocare.**

Domnii acționari ai casei de păstrare „MEHADIA“ soc. pe acții sunt invitați a participa la a

XXIX-a adunare generală ordinară,

care se va ține la **28 Maiu 1934 la orele 10 a. m. în localul institutului** cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Alegerea a 2 membri pentru autentificarea procesului verbal.
2. Prezentarea bilanțului, raportul consiliului de administrație, al consiliului de cenzori și darea absolutului.
3. Alegerea a 2 membri în direcțiune conform §-ului 16 și 56 din statute.
4. Alegerea întregului comitet de supraveghiere.
5. Propuneri.

Consiliul de Administrație.

Pentru a putea exercita dreptul de votare, fiecare acționar trebuie să depună la institut acția sa dimpreună cu cupoanele până la 25 Maiu 1934 orele 10 a. m.

Activ		Contul Bilanț pro 31 Decemvrie 1933		Pasiv	
Cassa în numerar	933 84	Capital social	200.000		
Cassa de păstrare postală	1.233 84	Fond de rezervă general	164.202 61		
Cambii	5,669.420—	Fond de rezervă pentru efecte dubioase	168.000 39		
Imobil	9.090 50	Fond de binefaceri	15.000		
Efecte	7.000—	Asigurări	15.000		
Mobilier	283 50	Depuneri	5,071.110 08		
Depozit	13.500—	Dividende neridicate	5.725—		
Protest	3.604—	Tantieme neridicate	602		
Debitori	11.081—	Diverși creditori	177.075—		
Perdere	100.568 40				
	5,816.715 08		5,816.715 08		

Debit		Contul Perdere & Profit pro 31 Decemvrie 1933		Credit	
Perdere din anul 1932	24.921 40	Chirie	9.850		
Impozite	32.299—	Interese scont	6.570		
Salarii	48.000—	Proviziuni	1.452—		
Spese diverse	13.220—	Perdere	100.568 40		
	118.440 40		118.440 40		

Mehadia la 31 Decemvrie 1933

ss. **M. Chincheză**
director.

ss. **S. Popescu**
contabil

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. **Ilie Ion**

ss. **Ioan Grozavescu**

ss. **Grigore Popescu**

ss. **Ienachie Cena**

ss. **Martin Cincheză**

ss. **Grigore Ion**

Subsemnatul consiliu de cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și consonanță cu registrele institutului.

CONSILIUL DE CENZORI:

ss. **Nicolae Hiclean**

ss. **Sămăilă Vlăducean**

ss. **Iosif Țepeneag**

ss. **Iosif Rittersporn**

ss. **Ion Blidariu**